

РЕШЕНИЕ

№ 1752

гр. София, 05.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-В СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Анелия Маркова

Членове: Пепа Маринова-Тонева
Ирина Стоева

при участието на секретаря Юлиана Ив. Шулева
като разгледа докладваното от Анелия Маркова Въззивно гражданско дело
№ 20211100510062 по описа за 2021 година

Производството е по чл.258 и следв. ГПК.

Постъпила е **въззивна жалба от ответника пред СРС- „ДЗИ-О.з.“** ЕАД срещу решение № 20127939 от 31. 05.2021 г., постановено от СРС, Второ ГО, 79 състав по гр.д.№ 52195 по описа за 2020 г., с което е уважен предявеният срещу него иск по чл. 405, ал.1 КЗ.

Във въззивната жалба се развиват доводи за постановяване на решението в противоречие с материалния закон; сочат се и допуснати процесуални нарушения във връзка с недопускане до събиране на доказателства във връзка с изясняване на въпроса за регистрацията и собствеността на процесното МПС. Твърди се, че неправилно СРС не бил уважил искането, направено с отговора по исковата молба за изискване от СДВР – отдел „Пътна полиция“ на преписката по регистрацията на л.а. „Тойота Корола“ С ДК № **** и рама NMTEX16R90R019364. Освен това

СРС не бил съобразил, че от заключението на вещото лице по съдебно-автотехническата експертиза се установило, че към момента на сключване на застрахователния договор по процесния автомобил имало невъзстановени щети в размер на 3 344,02 лв. Затова след приспадане на определената от

вещото лице действителна стойност в размер на 6 073 лв., стойността на процесния автомобил към датата на настъпване на застрахователното събитие възлизала на сумата в размер на 2 728,98 лв. По делото се установило, че не е платена четвъртата вноска от застрахователната премия по договора в размер на 117,50 лв., която като се извадела от сумата в размер на 2 728,98 лв. се получавало 2 611,48 лв., а не както СРС бил приел- 5 760 лв.

Иска се обжалваното решение да бъде отменено и вместо това постановено друго, с което претенцията на ищеца да бъде отхвърлена. Претендират се разноски.

По въззивната жалба е постъпил **отговор от ищеца** /пред СРС/- ЕФТ. Й. Р., въззиваема пред настоящата инстанция. Излага се становище за неоснователност на въззивната жалба и правилност на така постановеното съдебно решение. Счита, че не са допуснати сочените от въззивника нарушения на материалния и процесуален закон. Претенцията му била доказана, а собствеността върху МПС-установена. Затова било безпредметно допускането на исканите от въззивника доказателства. Освен това не се сочело какви обстоятелства ще се установяват.

По допустимостта на въззивната жалба:

За обжалваното решение въззивникът е бил уведомен на 02.06.2021 г., въззивната жалба е подадена на 17.06. 2021 г. /по пощата/.

Следователно същата е в срок.

Налице е правен интерес от обжалване.

Въззивната жалба е допустима.

По основателността на въззивната жалба:

Съгласно чл. 269 ГПК въззивната инстанция се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част. По останалите въпроси – само доколкото са посочени в жалбата.

След служебно извършена проверка въззивната инстанция приема, че **първоинстанционният съд се е произнесъл във валиден и допустим процес.**

По доводите във въззивната жалба:

За да постанови решение в обжалвания смисъл, СРС е приел, че са

налице предпоставките за уважаване на иска по чл.405 КЗ. В срока на имуществена застраховка „Каско плюс“ – на 23.10.2018 г. било настъпило застрахователно събитие – „кражба на МПС“ по отношение на застрахования при ответника лек автомобил „Тойота“, модел „Версо“, рег.№ СА **** СН. Застрахователното събитие било установено от представеното удостоверение от 29.10.2018 г. на 08 РУ на СДВР, както и от показанията на свидетеля В.Л. комуто било поверено управлението на МПС. Липсата на последното била установена на 23.10.2018 г. При проведените оперативно издирвателни действия автомобилът не бил открит. Ищцата ЕФТ. Й. Р. се явявала застраховано лице по застрахователния договор. СРС е приел, че не са налице предпоставките на чл.211 КЗ за отказ от изплащане на застрахователно обезщетение. Относно размера на застрахователното обезщетение СРС се е позовал на чл.386, ал.2 КЗ, изискващ обезщетението да е равно на действително претърпените вреди към деня на настъпването на събитието. Приложимо било и правилото на чл.400, ал.2 КЗ. От заключението на САТЕ се установило, че действителната стойност на МПС към 23.10.2018 г. възлиза на 6 073 лв., която била в рамките на уговорената застрахователна стойност – 6400 лв. От нея следвало да се приспадне сумата в размер на 117,30 лв.- дължима застрахователна премия, тъй като плащането било уговорено между страните разсрочено. При това положение се следвало сумата в размер на 595,70 лв. При съобразяване с диспозитивното начало СРС е уважил претенцията за претендирания размер от 5 760 лв. Възражението на ответника, че следва да бъде приспадната стойността на невъзстановените щети, констатирани с протокол за оглед на МПС от 19.03.2018 г. с оглед крайния извод на СРС, е оставено без уважение.

Софийски градски съд, действащ като въззивна инстанция приема следното:

Видно от съдържанието на отговора по исковата молба, в срока по чл.131 ГПК ответникът е оспорил, че към датата на сключване на застрахователния договор ищцата е била собственик на МПС - лек автомобил „Тойота“, модел „**Корола**“, рег.№ СА **** **СВ** за което се претендирало заплащане на обезщетение. Налице били основания за изключване отговорността на застрахователя, тъй като от страна на застрахования /ищец/ било налице неизпълнение – последната не била предоставила вярна и точна

информация при сключване на застрахователния договор, както и за обстоятелствата при които било настъпило застрахователното събитие. Приложимо било правилото на чл.363, ал.4 КЗ вр. с чл.408, т.3 КЗ. Застрахованият бил декларирали неистински обстоятелства с което бил попречил да се установят причините за настъпване на събитието.

По делото е представен договор за покупко-продажба на МПС, сключен на 12.10.2017 г. с продавач С.В.Т. и купувач ЕФТ. Й. Р. /л.9 по делото пред СРС/ видно от който **ищцата е закупила лек автомобил марка Тойота, модел Версо**, рег. № СА **** СН, рама NMTEX16R90R019364 срещу сумата в размер на 500 лв. във вида в който същото МПС се намира. За този автомобил е сключена на 19.03.2018 г. застраховка „Каско плус“, а като застрахователна сума е посочена – 6400 лв./л.11 по делото пред СРС/. За този автомобил свидетелят, разпитан пред СРС – В.Л. е заявил настъпването на застрахователното събитие кражба, на 23.10.2018 г., видно от удостоверението от 29.10.2018 г. на л.17 пред СРС.

Въззивната инстанция като взе предвид направените в срока по чл.131 ГПК възражения с отговора по исковата молба, както и, че доказателственото искане, което се направи и пред настоящата инстанция, е било заявено в срок, както и касае спорни по делото обстоятелства - дали към датата на сключване на застрахователната полица ищцата е била собственик на вещта, за която се претендира обезщетение и това доказателствено искане е оставено без уважение, прие, че са налице предпоставките на чл.266, ал.3 ГПК. Затова с определение от 19.08.2021 г. изиска на основание чл.192 ГПК от СДВР – отдел „Пътна полиция“ преписката по регистрацията на л.а. „Тойота Корола“ с ДК № **** и рама NMTEX16R90R019364 с оглед установяване на действителните идентифициращи данни на МПС за което се претендира обезщетение, както и във връзка със собствеността на същото.

От постъпилата и приета по делото преписа № 433200-96660 от 15.09.2021 г. от СДВР „Пътна полиция“ се установява, че с рама NMTEX16R90R019364 и рег.№ СА **** СН е регистриран лек автомобил марка „Тойота“, модел „Версо“, т.е. именно този, който е предмет на застрахователното покритие и съответно за който се претендира обезщетение по спора.

Относно размера на обезщетението:

Видно от протокол № 99034662 /л.62 по делото пред СРС/ за оглед на МПС, застраховано с процесната полица, изрично са посочени констатираните деформации върху МПС. Този протокол представлява неразделна част от застрахователната полица както изрично е посочено в него. В същият протокол изрично е посочено и, че „ремонтирането на невъзстановените щети се удостоверява с нов оглед от представител на застрахователя“ /ответник. Такъв нов протокол за оглед не се твърди да е съставен, нито щетите върху МПС да са били възстановени. Стойността на тези щети възлиза на 3344,02 лв. с оглед заключението на съдебно-автотехническата експертиза - отговор на задача № 2. Стойността на процесния автомобил към датата на настъпване на застрахователното събитие е именно тази след приспадане на стойността необходима за възстановяване на щетите, установени при сключване на застрахователния договор е 2 728,98 лв./6073 лв.-3344,02 лв./. Тази стойност отразява състоянието на МПС към датата на настъпване на застрахователния риск – кражба. Или стойността на МПС към датата на настъпване на застрахователното събитие с оглед горните мотиви възлиза на 2 728,98 лв.

След приспадане на неплатената четвърта застрахователна премия се получава **сумата в размер на 2 611,48 лв.**

На основание гореизложеното **първоинстанционното решение се явява частично неправилно и затова ще следва да бъде отменено в частта в която иска по чл.405 КЗ е уважен за сумата в размер над 2 611,48 лв.**

С оглед изхода на спора **за разликата над 2 611,48 лв. до предявения размер от 5760 лв. не се дължи и законна лихва.**

По разноските:

Пред първата съдебна инстанция:

При този изход на спора решението е неправилно и в частта за разноските.

На ищеца разноски се следват в размер на 104,73лв.

На ответника се следват разноски за отхвърлената част от претенцията или такива в размер на 204,55 лв.

Във въззивното обжалване:

На въззивника разноси се следват и съдът му присъжда такива в размер на 137,05 лв. като се съобразява със списъка по чл.80 ГПК, обективиран във въззивната жалба.

Въззиваемата не претендира разноси, а и такива не са сторени затова не се присъждат.

Адв.В. е назначен по реда на чл.95 ЗПП и адв.възнаграждение се определя от НБПП.

Водим от гореизложеното, СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 20127939 от 31. 05.2021 г., постановено от СРС, Второ ГО, 79 състав по гр.д.№ 52195 по описа за 2020 г., **в частта в която е уважен предявеният от ЕФТ. Й. Р., ЕГН *****, гр.София, ж.к.“****”, съдебен адрес: гр.София, ж.к.“****”- адв.В., срещу „ДЗИ-О.з.“ ЕАД, ЕИК ****, гр.София, ул.“****”, иск по чл. 405, ал.1 КЗ, за сумата над 2 611,48 лв. до 5 760 лв., представляваща дължимо застрахователно обезщетение за настъпило застрахователно събитие – „кражба на МПС“ по имуществена застраховка „Каско плюс“ съгласно застрахователна полица № 440118220004656 от 19.03.2018 г., както и законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 26.10.2020 г. до окончателното плащане за тази разлика, както и в частта за разностите за сумата над 104,73 лв.**

И вместо това

ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ предявеният от ЕФТ. Й. Р., ЕГН *****, гр.София, ж.к.“****”, съдебен адрес: гр.София, ж.к.“****”- адв.В., срещу „ДЗИ-О.з.“ ЕАД, ЕИК ****, гр.София, ул.“****”, иск по чл. 405, ал.1 от КЗ, **за сумата над 2 611,48 лв. до 5 760 лв., представляваща дължимо застрахователно обезщетение за настъпило застрахователно събитие – „кражба на МПС“ по имуществена застраховка „Каско плюс“ съгласно застрахователна полица № 440118220004656 от 19.03.2018 г., както и законната лихва от датата на**

подаване на исковата молба – 26.10.2020 г. до окончателното плащане за тази разлика.

ПОТВЪРЖДАВА решение № 20127939 от 31. 05.2021 г., постановено от СРС, Второ ГО, 79 състав по гр.д.№ 52195 по описа за 2020 г., **в частта** в която е уважен предявеният от ЕФТ. Й. Р., ЕГН *****, гр.София, ж.к.“****”, съдебен адрес: гр.София, ж.к.“****”- адв.В., срещу „ДЗИ-О.з.“ ЕАД, ЕИК ****, гр.София, ул.“****”, иск по чл. 405, ал.1 КЗ, **за сумата в размер на 2 611,48 лв.**, представляваща дължимо застрахователно обезщетение за настъпило застрахователно събитие – „кражба на МПС“ по имуществена застраховка „Каско плюс“ съгласно застрахователна полица № 440118220004656 от 19.03.2018 г., дължима ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 26.10.2020 г. до окончателното ѝ плащане **и за сумата в размер на 104,73 лв. – разноски** в полза на ЕФТ. Й. Р., ЕГН ****.

ОСЪЖДА ЕФТ. Й. Р., ЕГН *****, гр.София, ж.к.“****”, съдебен адрес: гр.София, ж.к.“****”- адв.В., **да заплати** на „ДЗИ-О.з.“ ЕАД, ЕИК ****, гр.София, ул.“****”, **сумата в размер на 204,55 лв.- разноски** пред първата съдебна инстанция.

ОСЪЖДА ЕФТ. Й. Р., ЕГН *****, гр.София, ж.к.“****”, съдебен адрес: гр.София, ж.к.“****”- адв.В., **да заплати** на „ДЗИ-О.з.“ ЕАД, ЕИК ****, гр.София, ул.“****”, **сумата в размер на 137,05 лв.- разноски** пред въззивната инстанция.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба при условията на чл.280, ал.1 ГПК пред ВКС на РБ в 1-месечен срок от връчването му.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____